

307. II, 3-46 — Decreto da segunda sessão do Concilio Tridentino. Trento, 1546, Abril, 8. — *Papel. 4 folhas. Bom estado.*

Decreta in secunda sessione habita in Tridentina synodo octavo die Aprilis 1546

Sacrosancta oecumenica, et generalis Tridentina synodus in Spiritu Sancto legitime congregata, praesidentibus in ea eisdem tribus Apostolicae Sedis legatis, hoc sibi perpetuo ante oculos ponens, ut sublatis erroribus puritas ipsa evangelij in ecclesiam conservetur, quod promissum antea per prophetas in scripturis sanctis, Dominus Noster Jesus Christus Dei

fillus proprio ore primum promulgavit, deinde per suos apostolos tanquam fontem omnis salutaris veritatis, et morum disciplinae omni creaturae praedicari jussit: respiciensque hanc veritatem, et disciplinam contineri in libris scriptis, et sine scriptis traditionibus, quae ipsius Christi ore ab apostolis acceptae, aut ab ipsis apostolis Spiritu Sancto dictante quasi per manus traditae ad nos usque pervenerunt, orthodoxorum patrum exempla sequuta, omnes libros tam veteris quam novi testamenti, cum utriusque unus Deus sit author, necnon traditiones ipsas tum ad fidem, tum ad mores pertinentes tanquam vel ore tenus a Christo, vel a Spiritu Sancto dictatas, et continua successione in ecclesia catholica conservatas, pari pietatis affectu ac reverentia suscipit et veneratur, sacrorum vero librorum judicem huic decreto adscribendum censuit, necui dubitatio suboriri possit, qui nam sint, qui ab ipsa synodo suscipiuntur: sunt vero infra scripti.

Testamenti veteris quinque Moysis — idest — genesis, exodus, leviticus, numeri, deuteronomium, Josue, Judicum, Ruth, quator regum, duo paralipomenon, esdrae primus et secundus qui dicitur Neemias, Thobias, Judith, Hester, Job, psalterium Daviticum centum quinquaginta psalmorum, parabolaee ecclesiastes canticum canticorum, sapientia ecclesiasticus Hesaias, Hieremias cum Baruch, Ezechiel, Daniel, duodecim prophetae minores — idest — Oseas, Joel, Amos, Abdias, Jonas, Micheas, Naum, Abachuc, Sophonias, Aggeus, Zacharias, Malachias, Duo Machabeorum primus et secundus.

Testamenti novi quator evangelia, Mathaei, Lucae, Marci, et Joannis, acta apostolorum a Luca evangelista conscripti quatuordecim epistolae Pauli apostoli, ad Romanos, ad Corinthios duae, ad Galatas, ad Ephesios, ad Philippenses, ad Collossenses ad Thessalonicenses duae, duae ad Timotheum, ad Titum, ad Philemonem ad Hebraeos. Petri apostoli duae, Joannis apostoli tres, Jacobi apostoli una, Judae apostoli una, et Apocalypsis Joannis apostoli.

Si qui autem libros ipsos integros cum omnibus suis partibus, qui in ecclesia catholica legi consueverunt et in veteri vulgata latina aeditione habentur, pro sacris, et canonicis non susceperit, et traditiones praefatas sciens et prudens contempserit, anathema sit. Omnes itaque intelligant quo ordine, et via (*I v.*) ipsa synodus post jactum fidei fundamentum confessionis progressura sit, et quibus potissimum testimonijs et praesidijs in confirmandis dogmatibus et instaurandis in ecclesia moribus sit usura.

Insuper eadem sacrosancta synodus considerans non parum utilitatis accedere posse ecclesiae Dei, si ex omnibus latinis traductionibus, quae circumferuntur sacrorum librorum, quaenam pro authentica habenda sit

innotescat, statuit et declarat, ut haec vetus et vulgata aeditio, quae longo seculorum usu in ipsa ecclesia probata est, in publicis lectionibus, disputationibus, praedicationibus, et expositionibus pro authentica habeatur, et quod nemo illam rejicere quo vis praetextu audeat vel praesumat.

Praeterea ad coercedenda petulantia ingenia decrevit, ut nemo suae prudentiae innixus, in rebus fidei et morum ad aedificationem doctrinae christianae pertinentium Sacram Scripturam ad suos sensus contorquens, contra eum sensum, quem tenuit et tenet sancta mater ecclesia, cujus est judicare de vero sensu et interpretatione Scripturarum Sanctarum, aut etiam contra unanimem consensum patrum ipsam Scripturam Sacram interpretari audeat: etiam si hujusmodi interpretationes nullo unquam tempore in lucem aedendae forent, qui contrafecerint per ordinarios declarentur, et paenis a jure statutis puniantur.

Sed et impressoribus modum in hac parte, ut par est, imponere volens, qui jam sine modo, hoc est, putantes sibi licere, quicquid libet, sine licentia superiorum ecclesiasticorum ipsos Sacrae Scripturae libros, et super illis annotationes, et expositiones quorum libet indifferenter saepe tacito, saepe etiam mentito praelo, et quod gravius est sine nomine auctoris imprimunt: alibi etiam impressos libros hujusmodi temere venales habent, decrevit et statuit, ut posthac Sacra Scriptura, potissimum vero haec ipsa vetus et vulgata aeditio quam emendatissime imprimatur, nullique liceat imprimere vel imprimi facere quosvis libros de rebus sacris sine nomine auctoris, neque illos in futurum vendere, aut etiam apud se retinere, nisi primum examinati probatique fuerint ab ordinario, sub poena anathematis, et pecuniae in canone concilij novissimi Lateranensis apposita. Et si regulares fuerint ultra examinationem et approbationem hujusmodi licentiam quoque a suis superioribus impetrare teneantur, recognitis per eos libris juxta formam suarum examinationum.

Qui autem scriptos eos communicant, vel evulgant, nisi antea examinati probatique fuerint, eisdem poenis subiaceant, quibus impressores, et qui eos habuerint (2) vel legerint nisi prodiderint authorem, pro auctoribus habeantur ipsa vero hujusmodi librorum probatio in scriptis detur, atque ideo in fronte libri vel scripti vel impressi authentice appareat, idque totum, hoc est et probatio et examen gratis fiant ut probanda probentur, et reprobentur improbanda.

Post haec temeritatem illam reprimere volens, qua ad prophana quaeque convertuntur, et torquentur verba et sententiae scripturae ad scurrilia scilicet, fabulosa, vana, adulationes, detrectationes, superstitiones, impias et diabolicas incantationes, divinationes, sortes, libellos etiam famosos mandat et praecipit ad tollendam hujusmodi irreverentiam, et contemptumne de caetero quisquam quomodo libet verba scripturae ad haec, et similia audeat usurpare, ut omnes ejus generis homines temeratores et violatores verbi Dei juris et arbitrij poenis per episcopos coerceantur.

Item haec sacrosancta synodus statuit, et decrevit proximam et futuram sessionem celebrandam esse feria quinta post sacratissimum festum proximum Pentecostes.

His supradictis decretis ab archiepiscopo Tolitano ex Ambone publicatis et lectis visum est omnibus patribus contumaciam in omnes praelatos non comparentes accusandam, in proximam futuram sessionem nonnullis ex caussis differendam, procuratoris fiscalis non obstante instantia.

Finis

(B. R.)